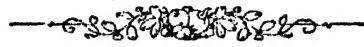

શ્રી માતા સામુદ્રી અમારો વિજય કરો.

શ્રી વીસા સોરઠીઆ જ્ઞાનવર્ધક મંડળ તરફથી

કન્યા કેળવણી ઉત્તેજનાર્થે ખાસ

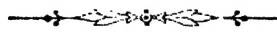
સાસરે જાતી પુત્રીને માતા તરફની

શ્રીખામણ.

કર્તા,

વૈદ્ય જટાશંકર લીલાધર.

સુધારા વધારા સાથે,

પ્રકાશક,

શ્રી વીસા સોરઠીઆ જ્ઞાનવર્ધક મંડળ તરફથી
હરજીવન હીરજી ખીયાણી તથા જમનાદાસ ધારશી શાહ, બા. ને. સેક્રેટરીઓ.

૬૦ ગાંધીવાળાનો માળો, ગુલાબવાડી, મુંબઈ ૪.
આવૃત્તી પહેલી.

સંવત ૧૯૭૪.]

પ્રત ૧૩૦૦

[ઈ. સ. ૧૯૧૭-૧૮.

શ્રીકૃષ્ણ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ હરજીવનદાસ પટેલે છાપ્યું,
નં. ૯ અનંતવાડી-મુંબઈ-૨

પતિવૃતા વૃત જ્ઞાતિમાં, પ્રસરે ઘર ઘર જમ,
મંડળ ઈચ્છે સર્વદા, વધે કેળવણી કેમ;
કેળવણીનો અર્થ એ, એજ અર્થનો સાર,
એ ભણતર ભણવા થકી, સુધરે આ સંસાર.

સાર્દુલ વિકીરિત.

નિજ પતિ વિષે મતી નીચદીને, રાખે ખરા પ્રેમથી,
એથી ઉત્તમ અન્ય ધર્મ મહિલા, માનો બીજો કે નથી;
આલે ચોંપ થકી સદાયરણુમાં, સૌભાગ્યથી શોભતી,
સ્વામીને સુખ આપવા પ્રતી દીને, રાખે સદા સન્મતી.

ગીતિ.

પતિવૃતા વૃત પાળે, પ્રેમદા પોતે હશે સદા શાણી,
જન્મ સફળ છે તેનો, જ્ઞાન મંડળ વહે એમ વાણી.

પુત્રી સુધારે પ્રેમથી, અતે થાશે માત,
ધર્મ કર્મને ઓળખી, પ્રજા થશે પ્રખ્યાત;
લોહ ધઉનો કેળવે, લોજન વિધ વિધ ભાત,
સી કેળવણીથી થશે, “શુદ્ધ” ઉત્તમ સાક્ષાત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાબિદ વિભાગ]

અનુવ્રમાંક ૭૩૪૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રા.સરે જતી પુગીને મળતાં
શિષ્યાપ્રણા

વિષય ક્ર.૪૨૩૫૫

નિવેદન.

આમારું સહાયક,

આજ સંવત ૧૯૭૪ ના નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રભાતમાં આ મંગળ પુસ્તક, કે જે કન્યા કેળવણી ઉત્તેજનાર્થે પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે તે આપણી જ્ઞાતિની સ્ત્રી વર્ગના હસ્ત કમળમાં મુકતાં અતી આનંદ થાય છે. અને તે વિષે જે શબ્દો કહેવાની જરૂર વિચારીએ છીએ કે—

આ પુસ્તક અમારા મંડળના સભાસદ ભાઈ ગોવીંદજી નથુભાઈના વાંચવામાં આવ્યાથી તેઓએ આ મંડળને સુચના કરી કે આવું ઉપયોગી પુસ્તક જે આપણી જ્ઞાતિના મહિલા સમાજના હાથમાં મુકવામાં આવે તો અલભત તે ધણું જ્ઞાન અને શીખામણ આપનારું સાધન થઈ પડશે માટે આ પુસ્તક કે જે વૈદરાજ જટાશંકર લીલાધરનું બનાવેલું છે તેની પાસેથી ખરીદ કરી આપણી જ્ઞાતિમાં દરેક ઘરે ભેટ તરીકે આપવું.

ઉપરની સુચના અમારા મંડળને વ્યાજખી લાગવાથી તેઓની દરખાસ્ત પાસ કરી અને તે કામ ભાઈ ગોવીંદજી નથુભાઈને સોંપવામાં આવ્યું. તેઓએ તપાસ કરતાં આ પુસ્તકની એક પણ નકલ કર્તા પાસે તૈયાર હતી નહીં અને તેથી વૈદરાજને વિનંતી કીધી કે જે આપ સાહેબ અમોને છપાવવાની પરવાનગી આપો તો અમે છપાવી અમારી જ્ઞાતિમાં ભેટ તરીકે આપવા માગીએ છીએ, તે ઉપરથી તે ભલા વૈદરાજે પોતાની ઉદારવૃત્તિ બતાવી આ પુસ્તક છપાવવાની પરવાનગી આ મંડળને આપી છે. તેથી તેમાં શબ્દ રચનામાં યોગ્ય સુધારા વધારા કરી છપાવવામાં આવ્યું છે. તો જેવા ઉત્સાહ અને લાગણીથી આ મંડળ આ લઘુ પણ ઉપયોગી પુસ્તક આપણી જ્ઞાતિની મહીલાએ ના હાથમાં આવ્યું છે તેવાજ ઉત્સાહ અને લાગણીથી આ પુસ્તક વાંચી દરેક સ્ત્રી વર્ગ તેનો સારો ઉપયોગ કરશે તો આ મંડળે કીધેલો પ્રયાસ સફળ થએલો સમજશું. અને દરેક વર્ષે કન્યા કેળવણી અર્થે કાંઈ નવા નવા પ્રયાસો કરતા રહેશું, કેમકે યુરોપના મહાન યોધ્ધા નેપોલીયન બોનાપાર્ટના શબ્દો સુચવે છે કે. -

કહે નેપોલીયન દેશને, કરવા આબાદાન,

સરસ રીત તો એજ છે કે, દાં માતાને જ્ઞાન.

માતા પોતે જે ભણેલાં અને કેળવાયેલી હશે તોજ તે પોતાના પુત્ર અને પુત્રીઓને કેળવણી આપી સદગુણી બનાવી શકશે, માતા તરફથીજ સારા સંસ્કારો બાળકોના મગજમાં ઉતારી શકાય છે. અને ભવિષ્યની સદગુણી માતા બનવાને લાયક પણ કેળવાયેલી માતાજ બનાવી શકે છે. માટેજ આરે તરફ સ્ત્રી કેળવણીને માટે સતત પ્રયાસો થઈ રહ્યા છે, તેવા સંજોગો વચ્ચે આ મંડળ તરફથી તેના જ્ઞાન વધારવાના ઉદ્દેશ અનુસાર યત્નકિચીત જે કાંઈ પ્રયાસ કરવામાં આવેલ છે, તેનો અમારા સુજ્ઞ બંધુઓ સ્વીકાર કરશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

લી. સેવકો,

હરજીવન હીરજી ખીમાણી, જમનાદાસ ધારશી શાહ.

આ બે. સેક્રેટરીઓ.—વી. સો. જ્ઞા. વ. મંડળ—મુંબઈ

અર્પણ પત્રિકા.

અમારી પુણ્ય જ્ઞાતી સમસ્ત—

આણુ જમાનાનો નીચમ ચાલતો આવે છે કે, દરેક નવિન પુસ્તક બહાર પાડવામાં આવે છે ત્યારે તેના આશ્રયદાતાને અર્પણ કરવામાં આવે છે. તો આ પુસ્તક બહાર પાડવામાં આશ્રય આપનાર જો કોઈ હોય તો તે અમારી જ્ઞાતીજ છે. કેમકે તેઓ આ મંડળને પોતાને ત્યાં આવતા શુભ પ્રસંગોએ કીમતી ભેટો આપી જ્ઞાતી હિતનાં કાર્યોને જે ઉત્તેજન આપે છે, અને મંડળ એક ઉપયોગી સંસ્થા કેમ થઈ પડે તેવી લાગણી બતાવ્યા કરે છે તેથી આ પુસ્તક અમો અમારી “ જ્ઞાતીનેજ ” ઘણા માન સહીત અર્પણ કરીએ છીએ.

હીં જ્ઞાતિ સેવકો,

વલ્લભદાસ જમનાદાસ-ઉત્પાદક,

ગોકળદાસ હીલાધર-પ્રમુખ.

હરજીવન હીરજી } સેક્રેટરીઓ
જમનાદાસ ધારશી }

વલ્લભદાસ કાળીદાસ ખજનચી.

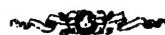
મોતીચંદ જગજીવન

ગોવીંદજી નથુભાઈ

શામજી કટ્યાણજી.

વ્યવસ્થાપક કમીટી.

શ્રી વી. સો જ્ઞા. વ. મં. મુંબઈ.

વસુદેવં સુતં દેવં, કંસ ચારુણં મર્દનંમ ।

દેવકી પરમાનંદમ, કૃષ્ણં વંદે જગત ગુરુઃ ॥

સાસરે જાતી પુત્રીને માતા તરફની શીખામણ.

જ્યા દશમીનો માંગલીક દિવસ દરેક સંસારી વર્ગને વણ પુછ્યા મુહુર્તનો દિવસ ગણાય છે, તેથી ગયા માહા માસમાં પરણાવેલી પુત્રીનું તેના સાસરા તરફથી આણું આવેલું છે, અને પુત્રીને વળાવવાને કુટુંબીક સ્ત્રી સમાજ એકઠો થએલો છે, માતાએ કપડાનો ત્રંક તૈયાર કીધો અને ભાભીએ પોતાની નણદનો ખોળો નવાં કુળોથી ભર્યો, અને કપાળમાં માંગલીક પીર કાઢી, પુત્રીનો કંઠ ગદગદ થઈ ગયો, આંખો આંસુથી ભીંજાઈ અને તેના બિંદુ ગૌર ગાલપર ટપકવાં લાગ્યાં.

મા ! માડી !! જાણી છું !!! એ એકજ વાક્ય તે પુત્રીના મોઢામાંથી મંદ સ્વરે માંડ માંડ નીકળવા પામ્યું. ઇચ્છા છતાં તે વધારે બોલી શકી નહીં. કેમકે તેના કેમળ હૃદયમાં ઠસી રહેલો માતૃ પ્રેમ છુટતો નહોતો. દીકરીને ગળગળી થએલી જોઈ માતાનું હૈયું પણ ભરાઈ આવ્યું, અને તેણે પોતાની બહાલી પુત્રીને ઘણાજ વહાલથી છાતીસાથે ચાંપી અને પછી પુત્રીને ગદગદ કંઠે કહેવા લાગી કે, વહાલી દીકરી ? અત્યારે તું તારા મનમાં જરાપણ ખેદ પામીશ નહીં તુંને સાસરે જવામાં વિલંબ થાશે માટે સુખેથી જા અને તુંને મકરસંક્રાંતીની પરવણીપર પાછી વહેલી વહેલી તેડાવી લઈશ હો. આંસુથી ભીંજાએલી તારી આંખો સાફ કર, મનમાં કશું દુઃખ આણીશ નહીં. તારી સાસુ સરળ સ્વભાવની દયાળુ અને ખરેખરી એક સદગુણી સ્ત્રી છે, અને તારા સુભાગ્યેજ તે તને મળી છે, જગતમાં એની જોડી ખીજ નથી.

આજ કાલ આપણા સંસારમાં એવો ખોટો ખ્યાલ બેસી ગયો છે કે સાસુ અને નણદો કઠોર વચનો બોલનારી હોય છે પરંતુ આવા ખોટા અને કલ્પિત વિચારો તારા મનમાં કદી લાવીશ નહીં. કેમકે હે પુત્રી ! એક હાથે તાળી પડતી નથી—જો કે દરેક ઠેકાણે સાસરીયાનો સમુદાય રચીકર હોતો નથી પણ તેને રચીકર બનાવવો તે ત્યાં તારા ગયા પછી તારીજ ફરજ છે કેમકે:—

(૧) મીઠાં અને મધુર વચનો બોલવાથી સાસો પડઘો પણ એવોજ મીઠો અને મધુર સંભળાય છે. જો કડવાં વેણ બોલીએ તો પ્રતીધ્વની પણ કડવોજ સંભળાય છે. જો આપણે ખીજનું દીલ દુખવીએ તો તેના બહલામાં આપણે તીરસ્કારજ ખમવો પડે છે.

(૨) સાસરે જઈને લાજ મર્યાદાથી રહેજે, તારી જે ફરજો હોય તે પુરેપુરી બળવળે, સાદાઈ અને સલુકાઈથી વરતજે, ફલાણું આપો અને ઢીકણું અપાવો એવો નકામો હઠ તું કોઈ પણ દિવસ કરીશ નહીં, ભોજન વખતે તારા ભાણામાં જે કાંઈ પીરસાય તે રૂચીના પ્રમાણમાં જમજે. આ સર્વે લક્ષણો લોકોમાં પ્રિય થઈ પડવાને બહુ ઉપયોગી છે.

(૩) તારા ઘરનાં વડીલ માણસો, સસરા, સાસુ, જેઠ, જેઠાણી વીગેરે જે મોટેરાં હોય તેની સાથે ઉંચે સ્વરેથી બોલીશ નહીં અને તેઓનો પડતો બોલ તરતજ ઉપાડી લેજે.

(૪) સવારમાં સર્વેની પહેલાં ઉઠજે, અને રાત્રે સર્વેના સુતા પછી સુજે, ઘરના વાસણો માંજીને સાફ ચળકતાં કર્યા વગર રહીશ નહીં. અને ઘરના બીજા કામકાજમાં કદી પણ આળસ કરીશ નહીં.

(૫) તારાથી બની શકે એવાં ઘરને લગતાં દરેક કામો તું પ્રસન્ન મનથી કરજે, નાનાં બાળકોને નિદ્રા આવે ત્યારે તેમને સંભાળથી સુવાડજે અને તેઓની પાસે બેસી મધુર સ્વરથી હાલરડાં ગાજે.

(૬) ઘરના નાના બાળકોને રોજ સારી રીતે ગરમ પાણીથી નવડાવીને સ્વચ્છ રાખજે. પછી ધોએલાં વસ્ત્ર પહેરાવજે અને બાકીનાં તેની નીચમીત જગ્યાએ રાખજે. ઘરની જગ્યા, પોતાનું શરીર અને છોકરાં એ ત્રણે ગંદા હોય તો તે લોકોમાં દુષણ રૂપ લેખાય છે અને તે અનેક રોગને ઉત્પન્ન થાવાનું કારણ ગણાય છે માટે સ્વચ્છતા અને ચોખ્ખાઈ એ દરેક સ્ત્રીને માટે માહા ભુષણરૂપ છે.

(૭) પ્રભાતમાં વહેલી ઉઠી ઘરને આડી ઝુડી સાફ કરજે પછી નહાઈ ધોઈ પ્રથમ ઊંખરની પુજા કરી ત્યાં સાથીઆ પુરજે અને તે એવી ચતુરાઈથી પુરજે કે આવતા જતા દરેક માણસો બે ઘડી જોયા કરે.

(૮) તુલશી ક્યારાની હમેશા પુજા કરી સંભાળ રાખજે કે તેને જોતાંજ મન પ્રસન્ન થાય. વળી પુલના આડને પણ રૂડી રીતે ઉછેરજે, અને જ્યારે તેને પુલ આવે ત્યારે ખીલેલાં પુલો વીણી લઈ તેનો સુંદર હાર તથા વેણી ગૂંથજે.

(૯) માથાના આગળના વાળ એવી રીતે ઝાળજે અને અંબોડો એવી રીતે બાંધજે કે તારી સભ્ય સ્ત્રીમાં તુલના થાય, કપાળમાં કંકુનો આંદલો શ્રધા રાખીને કરજે, અને તે વળી છેક નાનો પણ નહીં તેમ તદ્દન મોટો પણ નહીં, એવી મધ્યમ રીતે કરજે કે તે લોકોમાં સન્મનતાની છાપ પાડે.

(૧૦) કેટલીક ઉછાછળી છોકરીઓ જેમ કાંચળી કસકસતી પહેરે છે, તેમ તું એવા ઢાંગ શીખશ નહીં, સાદી તથા સભ્યતાવાળી રીત ધારણ કરજે. અને રૂડી રીતે ચાલી પીયર તથા સાસરીયાંની કુળની કીર્તિને નિત્ય વધારતી રહેજે.

(૧૧) ઘણાં ઘરેણાં પહેરવાની તૃણા તું રાખીશ નહીં, સૌભાગ્યના ચિન્હ જેટલો શણગાર સજી મનમાં હમેશાં સંતોશ માનજે અને પતીની સેવા ચાકરી ઉમંગથી કરવી, તેની આજ્ઞા પાળવી, અને તેની સાથે નમ્ર વચનથી બોલવું; એજ સ્ત્રીઓનો ખરો શણગાર છે, એજ ભુષણ રૂપ છે, એવા વિચાર હમેશાં કરતી રહેજે.

(૧૨) ગૃહ કાર્ય વિગેરેના કામકાજોમાંથી પરવારીને અવકાસના વખતમાં દીવસના સુવાની ટેવ તું રાખીશ નહીં પણ ગ્રંથલાં, ટોપીઓ, ચણીઆ, અને ચોળીઓ, વીગેરે હાથથી બની શકે તેવી દરેક વસ્તુઓ તું શીવવાનું જરૂર શીખજે કેમકે સ્ત્રી જાતીએ કદી નવરાં બેસવું નહીં એ વાત તું ભુલીશ નહીં.

(૧૩) “ સતીને પતિ વીના ખીજો દેવ આ લોકમાં નથી ” એવી દૃઢ ભાવના તારા ચિત્તમાં હમેશા જાગૃત રાખજે, વિવાહને કેટલાંક અજ્ઞાન લોકો ભારે વજનની બેડી સમજે છે, પણ ખરૂં જોતાં તે એક અમૃતનો પ્રવાહજ છે.

લગ્ન વખતે જે મંગળ ફેરા ફરવામાં આવે છે અથવા સ્વસ્તિ વાચન કરવામાં તથા જે હવન વીગેરે કરવામાં આવે છે તે સ્ત્રીના કલ્યાણ થવા માટે છે તેમજ લગ્ન થવા અગાઉ જે વાગ્દાન (વેશવાળ) થાય છે તેજ દિવસથી પોતાના સ્વામીનું ભણું ઇચ્છવું.

(૧૪) લગ્ન વિધિ વખતે શાસ્ત્ર તરફથી જે સહબોધ સ્ત્રીને મળે છે તે દરેક સ્ત્રીઓએ પોતાના પ્રાણથી પણ વધારે કિંમતી ગણીને ગોખી રાખવા જેવો હોય છે; માટે એ ઉપદેશ ઘણા માન સાથે માથે ચઢાવીને મનમાં તેનું વારંવાર સ્મરણ કર્યાં કરજે.

(૧૫) લગ્નનું ચોઘડીયું વીતી જવાની ફીકરમાં લોકો સઘળી રીતે ઉતાવળ કરી મેલે છે અને મંત્ર ભણતાં ગ્રાહણોનાં વચનો પુરાં સાંભળવાની કે સમજવાની કોઈ દરકાર કરતાં નથી. તે વખતે જે જે પવિત્ર મંત્રો ભણાય છે તેનો ખુદ્દો અર્થ કોઈ વરકન્યાને સમજાવવાની આસ કાળજી રાખતા નથી. હે પુત્રી! એ મંત્રોનું રહસ્ય જે હું બાણું છું તે તુંને કહું છું તે શાંત ચિત્તે સાંભળ, કેમકે તે તને કલ્યાણકારક છે.

ન્યારે વિવાહ થાય છે તે દિવસે કન્યાદાન સંકલ્પ થયા પછી હોમ થાય છે અને મંગળફેરા પૂરે છે. પછી જે સમાચલનું પૂજન કરે છે તેને સપ્તપદી કહે છે. તેનું કારણ એજ છે કે પતિપણું ત્યારે સિદ્ધ થાય છે તેને માટે કહ્યું છે કે—

નોદકેન ન વા વાચા કન્યાયા પતિરિવ્યતે ॥

પાણિગ્રહણસંસ્કારાત્ પતિત્વં સપ્તમે પદે ॥

દેવલ જલ આપવાથી અથવા બોલવાથી કન્યાને પરણનાર પુરુષ (વર) પતિ કહેવાતો નથી, પરંતુ ન્યારે (પાણિગ્રહણ) વિવાહને દિવસે સપ્તપદીનું પૂજન થાય ત્યાર પછી તેને પતિ કહેવાય છે. કારણ કે સમાચલ પૂજન કરતી વખતે પરણનાર પુરુષ એવો સંકલ્પ કરે છે.

[કન્યાપતિત્વસિધ્ધ્યર્થ સપ્તાચલપૂજનમહંકરિણ્યે પરિગૃહીત)

વિવાહને દિવસે આ ઉપરથી આમ સિદ્ધ થાય છે કે સપ્તાચલનું પૂજન કર્યા પછી પરણનારો પુરૂષ પતિશબ્દને પામે છે.

અથર્ણાં ઉદીર્ચીં સપ્તપદાનિ પ્રક્રામતિ ॥

(અથ) પ્રાગ્નપત્ય હોમ થયા પછી પરણનારી કન્યાને ઉત્તર દિશામાં ઉભી રાખી દરેક ઢગલીને જમણા પગવતી સ્પર્શ કરાવે છે તેમાં પ્રથમ પગલે વર પોતાની સ્ત્રી પ્રત્યે બોલે છે.

एकमिषे विष्णुस्त्वानयतु ॥ १ ॥

હે સખિ, સર્વ પુરૂષાર્થના સાધનભૂત સુખ્ય ભુલોક રૂપસ્થાન પરમાત્મા પ્રાપ્ત કરો, એટલે આ ભુલોકમાં સઘળાં સંભાળ્ય મેળવવા માટે અને મારા ધરના અન્ન વસ્ત્ર ધરખાર વિગેરે સંભાળવા માટે તું મારા ધરની અધિષ્ઠાતા થા.

द्वेऊर्ज्जे विष्णुस्त्वावानयतु ॥ २ ॥

હે સખિ, ભુલોક અને ભુવલોકના સ્થાનમાં બલવાન કરવા માટે પરમાત્મા સહાય થાઓ. કારણ કે તારા બળથી મારા બળની વૃદ્ધિ થશે.

त्रीणि रायस्पोषाय ॥ ३ ॥

હે સખિ ભુલોક ભુવલોક અને સ્વલોકના સ્થાનમાં ધનની વૃદ્ધિ થવા માટે મારા ધરમાં તું અધ્યક્ષ થા.

चत्वारिमायोभवाय० ॥ ४ ॥

હે સખિ ચોથું જે મહર્લોકનું સુખ અને ત્રણ લોક ભુલોક વિગેરે તેમાં સુખરૂપ રહેવા માટે તું મારા ધરની અધ્યક્ષ થા.

पंच पशुभ्यो० ॥ ५ ॥

હે સખિ ભુલોક ભુવલોક સ્વલોક મહર્લોક અને જનલોક આ પાંચલોકના સ્થાનોમાં પરમાત્મા તને પ્રાપ્ત કરો, જેથી ધરના પશુઓની સંભાળ તું રાખી શકે.

षट् ऋतुभ्यो० ॥ ६ ॥

હે સખિ ભુલોક, ભુવલોક, સ્વઃ, મહા, જન, અને તપો લોકના સ્થાનમાં છ રતુનું સુખ તારી જોડે પ્રાપ્ત થાવો.

सखे सप्तपदा मव० ॥ १ ॥

હે સખિ ઉપરના કહેલા છલોક અને સાતમું સત્ય લોકમાં પણ મારી સાથે પ્રતિવ્રતા ધર્મ પાળી, સુખ ભોગવનારી થા. આ પ્રમાણે સપ્તપદીની મિત્રતા એક એકમાં બંધાય છે. ત્યારથી સ્ત્રી પોતાના પતિને આધીન રહે છે. જે પ્રમાણે પરણેલો પુરૂષ સ્ત્રીને સાત પ્રકારની

મર્યાદા પાળવા કહે છે, તેજ પ્રમાણે નિચેના ૭ શ્લોકોએ બોલી સ્ત્રી તેને પ્રતિજ્ઞા કરે છે.
હે સ્વામિનાથ ! તમારા ધરમાં રહી હું આ પ્રમાણે વર્તીશ.

ત્વત્તોમેઽશ્વિલ સૌભાગ્યં પુણ્વૈસ્ત્વં વિવિધૈઃકૃતૈઃ

દેવૈઃસંપાદિતો મહ્યં વધૂરાદ્યે પદે ડબ્રવીત્ ॥ ૨૦ ॥

હે પ્રાણનાથ, તમારાથીજ આ જગતમાં મને સૌભાગ્ય મળ્યું છે. અનેક પ્રકારના પુણ્ય કરવાથી અને દેવતાઓના પ્રસાદથી તમારા જેવા સ્વામીને હું પરણી છું. આ પ્રમાણે પ્રથમ પગલું ભરતી વખતે કન્યા બોલે છે.

કુટુંબં પાલયિष્યામિ હાતૃદ્ધબાલકાદિકં ॥

યથા લબ્ધેન સંતુષ્ટા વ્રૂતે કન્યા દ્વિતીયકે ॥ ૨૧ ॥

હે સ્વામી, તમારા કુલના વૃદ્ધ પુરુષોનાં વચન પાળી તેઓની આજ્ઞામાં રહિ તેઓનાં તથા બાલકોનાં અને કુટુંબનાં રક્ષણ કરીશ. (અને જે પ્રમાણે) તમને ધન મળે તેનાથી હું રાજી રહીશ, પરંતુ તમને ખોટું લાગે એવું વચન હું બોલીશ નહીં. આ પ્રમાણે બીજું પગલું ભરતી વખતે બોલે છે.

મિષ્ટાન્નવ્યજ્ઞનાદીનિ કાલે સંપાદયે તવ ॥

આજ્ઞાંસંપાદિની નિત્યં તૃતીયે સાબ્રવીત્ વરં ॥ ૨૨ ॥

વખતે વખતની સારી ઉત્તમ રસોઇ કરી તમને તથા તમારા કુટુંબને બોજન કરાવીશ. અને તમારી આજ્ઞા હમેશાં પાળીશ. આ પ્રમાણે ત્રીજું પગલું ભરતી વખતે બોલે છે.

શુચિઃ શૃગારભૂષાહં વાઙ્મનઃ કાયકર્મભિઃ

ક્રીડિષ્યામિ ત્વયા સાર્ધં તુરીયે સા વદેત્ વરેમ્

હમેશાં પવિત્રપણે રહીશ, અને સૌભાગ્યના શણગાર ધારણ કરી મન, વાણી તથા સત્કર્મ કરી તમને પ્રસન્ન કરીશ. તથા તમારું શુભ ચિંતન કરીશ. આ પ્રમાણે ચોથા પગલામાં બોલે છે.

દુઃસ્વે ધીરા સુસ્વે હૃષ્ટા સુખદુઃસ્વભાગિની ॥

નાહં પરનરં ગચ્છે પંચમે સાબ્રવીત્ પતિમ્ ॥ ૨૪ ॥

તમને ક્રોધપણ પ્રકારનું દુઃખ આવી પડ્યું હોય તે વખતે તમને ધીરજ આપીશ. અને તમને સુખ વખતે પ્રસન્ન થઈશ. એટલે તમારે દુઃખે હું દુઃખી અને તમારે સુખે હું સુખ પામીશ. તેમજ ક્રોધપણ વખત પર પુરુષની ઇચ્છા હું નહીં કરીશ આ પ્રમાણે પાંચમાં પગલાં વખતે બોલે છે.

સુસ્થેન સર્વકર્માણિ કરિષ્યામિ ગૃહે તવ ॥

સેવાં શ્વશુરયોથાપિ બંધૂનાં સત્કૃતં તથા ॥ ૨૫ ॥

यत्र त्वं वा अहं तत्र नाहं वंचे प्रियं कश्चित् ॥

નાહં વિચ્છેદ્યચ્ચાહિ કન્યા ષષ્ઠે પદેઽબ્રવીત્ ॥ ૨૬ ॥

તમારા ધરનું કામ સારી રીતે કરીશ તેમજ બગડતી ચીજોને સાફ રાખીશ. તમારા માતા પિતાની સેવા કરીશ, તથા તમારા ભાઈ ભાંડુને પણ કોઈ દિવસ ખરાબ વચન નહીં કહીશ. તેમજ જ્યાં તમે જશે ત્યાં હું આવીશ પરંતુ તમારાથી જુદી રહીશ નહીં અને તમારું ગમે તેવું રૂપ હોય અને કોઈ પુરૂષ તમારા કરતાં સારો દેખાવડો હોય તોપણ તેને મોહ પામી તમારો ત્યાગ નહીં કરે. આ પ્રમાણે છઠા પગલા વખતે બોલે છે.

होमयज्ञादिकार्येषु भवामि च सहायकृत् ॥

ધર્મર્થ કામ કાર્યેષુ મનોવૃતાનુસારિણી ॥ ૨૭ ॥

સર્વેઽત્ર સાક્ષિણસ્ત્વં મે પતિભૂતોઽસિ સાંપ્રતમ્ ॥

દેહોમયાર્પિતસ્તુભ્યં સપ્તમે સાબ્રવીત્ વરમ્ ॥ ૨૮ ॥

યજ્ઞ વિગેરે કાર્યોમાં તથા દેવતાની પૂજના જોઈતા સામાનની તૈયારી રાખીશ. ધર્મ, અર્થ, તથા કામ, આ ત્રણે પુરૂષાર્થમાં તમારી આજ્ઞા પાળીશ. વળી હું સ્વામિનું આ અગ્નિ સમક્ષ તથા બ્રાહ્મણ અને સગા વહાલા સમક્ષ હવે તમે મારા પતિ થયા છો, અને આ મારો દેહ પણ તમને અર્પણ કર્યો છે માટે તમારી આજ્ઞાનો ભંગ કદાપી કરીશ નહીં. આ પ્રમાણે સાતમે પગલે બોલે છે.

(૧૬) હે દીકરી ! ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તારા પતિ સાથે લગ્ન સમયે જે જે કાલકરાર થયા છે. અને જે જે પ્રતિજ્ઞાઓ લેવાઈ છે, તેને તારી જીવન દોરી સંકેત સદા તું જાળવી રાખજે અને એજ ધોરણને અનુસરીને ઘર સંસારમાં તારું આચરણ સરલ તેમજ પવિત્ર રાખજે.

(૧૭) વડીલોની આજ્ઞા માથે ચઢાવીને ભક્તિ સહીત એમની સેવા કરવી; દેર તથા દેરાણી માટે મનમાં અદેખાઈ લાવવી નહીં; જેઠ તથા જેઠાણી માટે મળતાવડો સ્વભાવ રાખજે, અને તારા સાસરીયાના ઘરના ધન-વૈભવને જોઈ તું અભિમાનથી મનમાં પુલાઈ જઈશ નહીં, અથવા તંગી જોઈને કદી પણ અકળાઈ જઈશ નહીં.

(૧૮) ધર્મ અને નીતિના ઉપદેશના પુસ્તકોનું પુરસદની વેળાએ વાંચવાની ટેવ રાખજે. પરંતુ હંત કથાઓ તથા શૃંગાર રસથી ભરેલાં નાટકોની ચોપડીઓને તું હાથ પણ લગાડીશ નહીં, પણ કોઈ કોઈ વાર નિર્દોષ ગીતો ગાતી રહેજે, અને નવાં નવાં ગીતો શીખતી પણ રહેજે.

(૧૯) પુત્રી ! તારા ધણીની આવકનો વિચાર કરીને તેના પ્રમાણમાં ઘરનો ખર્ચ રાખજે અને જે તેમ નહીં કરે તો આગળ જાતાં તુંને દ્રવ્ય સંબંધી સંકેત્ય ભોગવવો પડશે. પુરૂષ વર્ગમાં ધણું કરીને ઝીણી નજર હોતી નથી. પણ ઘટતી હુદમાં કરકસર રાખવી એ સ્ત્રીઓને લાભકારક છે. અને તે સ્ત્રી વર્ગની ખાસ ફરજ છે.

(૨૦) ઘરના નોકર વર્ગની સાથે તું એવી કુશળતાથી વરતજે કે તારા માટે તેના મનમાં માનની લાગણી રહે. અને ઘરના આવક તથા ખર્ચનો હિસાબ ખરાબર રાખજે. અને હે પુત્રી “ ગૃહણી ” એ નામનું સારી રીતે સાર્થક કરી તેને શોભાવજે.

(૨૧) બજાર લાવની અંદર કેટલીકવાર જાણવા જોગ વધઘટ થઈ જાય છે, ત્યારે નફા નુકશાનનો વિચાર કરી અનાજ વીગેરે ઘર ઉપયોગી વસ્તુઓ તું સંઘરી રાખજે, ધનનો ઉપયોગ યોગ્ય વખતે કરીને તું ઉદાર ગણાજે, પણ ઈશ્વરે ધન આપ્યું છે માટે સાહસ કરી અકાળે દીવાળી કરીશ નહીં, (એટલે ઉડાવી દઈશ નહીં.)

(૨૨) ટીપે ટીપે સરોવર ભરાય છે. અને કાંકરે કાંકરે પાણ બંધાય છે. તેમ અકેક પૈસો ભેગો કરવાથી ગરીબ હોય તે પણ ધનવાન થાય છે; માટે આ સઘળું સમજી લઈને ઘર સંસારના ખર્ચમાં યોગ્ય સુધારો કરજે.

(૨૩) તારી શક્તિ પ્રમાણે તારા હાથથી દાન-ધર્મ કરતી રહેજે, કેમકે પરોપકાર જેવું બીજું પુન્ય નથી, અનાથ નિરાધાર અને અપંગ લોકોને અન્ન તથા વસ્ત્ર આપી તેના દુઃખી આત્માને સંતોષ આપતી રહેજે.

(૨૪) તારા ઘરની જે કુળ પરંપરાની રીત ચાલી આવી હોય તે તું પણ શ્રદ્ધાથી ચલાવતી રહેજે. તેનું રહસ્ય સમજ્યા વગર તેને વગોવવાની ભુલ કરીશ નહીં, વળી જે જે વૃત્ત તથા નિયમો કુટુંબમાં ચાલતા આવ્યા હોય તે જ ધોરણે તું પણ ચલાવજે. અને જ્યાં ભક્તિ છે ત્યાં ઈશ્વર સદા વસે છે, એમ નક્કી માનજે.

(૨૫) તારી શાંતીને છોડીશ નહીં. રીસાઈને ખેંચીશ નહીં રીતે વરતીશ નહીં, લાજ મર્યાદા તજીશ નહીં, કામ વીના નવરી ખેંચીશ નહીં, કોઈ ઉપજે એવાં વચન બોલીશ નહીં હઠ કરવાનું શીખીશ નહીં; ઈશ્વરમાં છાનું છાનું ખાવાની ટેવ રાખીશ નહીં. એકલી કયાંય અજાણ્યે ઠેકાણે જઈશ નહીં. અને પરપુરૂષ સાથે વાત કરવાની ટેવ રાખીશ નહીં તથા મશ્કરી વહેવાર પણ રાખીશ નહીં. આ હિત વચનો સોનાના મુદ્રાનાં સમજજે.

(૨૬) પુત્રી ! આ લોકની અંદર પતિ એજ “ સ્ત્રીનો દેવ ” છે. એ વાત કદી પણ ભુલીશ નહીં, એ પતિ રૂપી દેવની કપાથીજ સ્ત્રીઓને સર્વે સુખો મળે છે. માટે તારા પતિની આજ્ઞા પાળવામાં સદા તૈયાર રહેજે. અને અંતરથી સાચો પ્રેમ રાખીને તારૂં મન તથા તન પતીનેજ અર્પણ કરજે.

(૨૭) પતીવ્રતાપણા જેવો બીજો ઉત્તમ ધર્મ સ્ત્રી જાતીને માટે નથી, પતીની સેવાથી સ્ત્રીને આ લોકમાં સુખ અને પરલોકમાં ઉત્તમ ગતી મળે છે, પતી અને પત્ની એક વિચારનાં થઈ સલાહ સંપત્તી આ સંસાર ચલાવે તો તે સંસારરૂપી સમુદ્રને સ્વર્ગના સુખોથી પણ અધીક સુખને પામે છે.

(૨૮) મારી બહાલી પુત્રી ! એક અગત્યની વાત તારા અંતઃકરણમાં મજબૂત કોતરી રાખજે તે એ છે કે તને અમે જે કંકણ (ચૂડા) આપેલ છે. તે અખંડ સૌભાગ્યને માટે કન્યાદાનમાં તારા જીવનના અભ્યુદયને માટે આપ્યો છે તે તારા પત્ની દીર્ઘાયુ રહેવાના ચિન્હ રૂપેજ તારે કાયમ રાખવો. પરંતુ આજના ચાલતા રીવાજ પ્રમાણે તેનો ત્યાગ કરી કાચની ખંગડી કદી પણ પહેરીશમાં, કેમકે ખંગડીમાં અખંડ સૌભાગ્ય નથી; તે વિધવા અથવા હલકાં વરણનેજ પહેરવાનો હક છે. કદાચ મોટાં બલોયાં પસંદ ન આવે તો હાથીદાંતની નાની નાની ચુડીઓ પહેરજે પણ કંકણનો ત્યાગ કરીશમાં, કારણ કે જે સૌભાગ્યનું ચિન્હ વંશપરંપરાથી હાથીદાંતજ છે. પોતાના પતિ પ્રત્યે જે સ્ત્રીઓ ભક્તિભાવથી વરતે છે. તે સ્ત્રીઓ આ દુનિયામાંજ મુક્તિ અને મોક્ષ મેળવે છે. આથી વધારે તુંને ખીન્નું શું કહું ! એટલુંજ કે તું પણ લોકોની પ્રશંસા મેળવવાને પાત્ર થાજે.

(૨૯) કદાચ કોઈકવાર તારા પતિના મનમાં ક્રોધ ઉપજે, અને તે તુંને કડવાં વચન કહે. તો પણ તું તારા મનમાં તેનો ખેદ માનીશ નહીં પણ શાંતી ધરજે. અને પત્ની તરફથી તુંને કાંઈ અપમાન ખમવું પડે તો પણ તે તું સહન કરી લે જે. પરંતુ તેનો સામો ઉત્તર વાળીશ નહીં.

પતિએ કાંઈ કારણસર મારી હોય તો પણ પોતાના મનમાં ક્રોધ ન લાવતાં ઘરમાં મોટે સાદે રડવું નહીં તથા મોટી ખુમ પાડી પતિને પજવવો નહીં, પણ તેની સાથે શાન્ત વચનથી બોલવાની ટેવ રાખવી તેમ ઘરમાંથી રડતાં રડતાં ખીજે ઠેકાણે નાસી જવું નહીં.

(૩૦) આ મન છે તે અતિ ચંચળ છે, તેને વીવેક રૂપી પાસથી એટલે સારાસારા સંકેતો દોરીથી તું બાંધીને કળજે રાખજે. અને જે કાંઈ મળે તેમાં સંતોષ મેળવજે સરકમકે સંતોષમાંજ સર્વે સુખ સમાયેલું છે.

(૩૧) વહાલી પુત્રી ! વખત બહુ થઈ ગયો છે. તેથી હવે સુખેથી જા અને તારા માટે તૈયાર રાખેલા વાહન એટલે ગાડીમાં બેસ. હવે તારા મનમાં જરા પણ દિલગીર થઈશ નહીં.

(૩૨) માતાએ રજા આપવાથી સાસરે જવા માટે વસ્ત્ર તથા આભૂષણો સજીને ઉભેલી બાળા પોતાની જનનીના ચરણને આંસુથી ભીંજાએલી આંખો સહીત નમન કરી ગાડીમાં બેઠી. ગાડી જેમ જેમ દુર જતી ગઈ, તેમ તેમ તે તરફ માતા એકી નજરે જોવા લાગી. સાસરે જતી પુત્રીનાં નેત્ર રડીરડીને લાલચોળ બનેલાં છે. અને માતાના અંતરમાં રમી રહેલા એ વખતના વિચારોનો ચિતાર એ અથવા એવી માતાઓ શીવાય આબેહુલ રીતે ખીન્નું કોણ આપી શકે તેમ છે. કન્યાને લઈ જતી એ ગાડી ધીમે ધીમે દેખાતી અદ્રશ્ય થઈ. અને માતા પણ આંસુથી ભીંજાએલી આંખો વચ્ચે વડે લુછતી ઘરમાં પાછી ફરી.

કૌટુંબિક સ્વાસ્થ્ય અથવા આરોગ્ય.

“ ગૃહસ્થાશ્રમ રૂપી મહેલ એ શારિરીક આરોગ્યના અને માનસિક શાંતિના પાયા ઉપર મજબુત પણે ઉભો રહે છે.”

માનસિક શાંતિ તથા શારિરીક આરોગ્ય સંબંધમાં સાસરે જતી પુત્રીઓને શીખામણ.

પુત્રીઓ ! બહેનો ! પરણીને સાસરે ગયા પછી એટલે ગૃહસ્થાશ્રમની નવી જીંદગીમાં પગ દીધા પછી તમારા ઉપર શી શી જવાબદારીઓ આવે છે, તે તમે જાણો છો ! તમારા માળાપોએ તમને તે માટે કાંઈ દિશા બતાવી છે ! તમારે ગૃહિણી બનવાનું છે અને ઘરનો કારભાર ચલાવીને વડિલો, કુટુંબીઓ, સંબંધીઓ અને સમગ્ર જનસમાજ પ્રત્યે તમારે ઘણી ફરજો બજાવવાની છે, એ વાત તમને સમજાવવામાં આવી છે ? હાલના હિંદી સંસારમાંથી ગૃહસ્થાશ્રમના ઉત્તમ લાવોની અને ફરજોની દિશા કાંઈક ભુલી જવાઈ છે. સાસરે જઈ સાસુ સસરાથી સ્વતંત્ર બનવું, સ્વચ્છંદપણે વર્તવું, ખાવું, પીવું અને એશઆરામ કરવો, એમાં જ ગૃહસ્થાશ્રમની સર્વ સફળતા હાલનાં જુવાન બેડાંઓએ માની છે. આવી ભુલ ભરેલી માન્યતાથી સંસારનું ગૌરવ ઘણુંક નષ્ટ થયું છે અને ખર્ચ સુખ ખોવાયું છે. માટે તમારે સાસરે જઈને કેમ વર્તવું એ સંબંધમાં હું તમોને થોડી શીખામણ આપું છું તે તમે નિત્ય સ્મરણમાં રાખજો; અને એ પ્રમાણે વર્તશો તો તમારો સંસાર સુખરૂપ થશે. અને ગૃહસ્થાશ્રમ સફળ થશે.

૧. બહેનો ! ગૃહસ્થાશ્રમના ઉંબરામાં પ્રવેશ કરતાં જ તમારે તમારા સાસરીયાંનાં સર્વ મનુષ્યોનું આરોગ્ય કેમ સચવાય તેનો સૌથી પ્રથમ ધ્યાન કરવો. આ વિચારમાં એકલા શારિરીક આરોગ્યનો જ સમાવેશ થાય છે, એમ માનશો નહિ. મનના આરોગ્યનો પણ તેમાં સમાવેશ થાય છે, કેમકે મનની શાંતિ વિના શરીરનું ખર્ચ આરોગ્ય મળી શકતું જ નથી.

૨. આરોગ્ય કાંઈ એકલા ઔષધથી મળતું નથી, આરોગ્ય માત્ર સારાં ખાન-પાનથી જ મળે એવું કાંઈ નથી, ચોખી હવા, ચોખું પાણી અને અજવાળું મળે એટલે સંપૂર્ણ આરોગ્ય મળી ચુકે. એમ પણ કહેવાય નહીં; આરોગ્ય માટે આ સર્વ વાતો જરૂરની છે જો, પણ મારે તમને એક વિશેષ વાત કહેવી છે. એ વાત ઉપલી સર્વ વાતો કરતાં પણ વધારે જરૂરની-વધારે મહત્વની છે, મનની શાંતિ એ ગુણ આરોગ્ય માટે બહુ જ જરૂરનો છે. શાંતિમાં ઘણી વાતો આવી જાય છે, એમાંની કેટલીક વાતો હું કહું છું, તે તમે ધ્યાનથી સાંભળો:—

(૧) તમારે ઘરમાં કોઈ દિવસ ઉંચે સાહે બોલવું નહિ, ઘરમાં કોઈની સાથે આકરા સ્વભાવથી કે કોપથી બોલવું નહિ.

(૨) તમારા ઉપર કોઈ કોઈ કરે કે તમને કાંઈ કડવું વચન કહે તો તે શાંતિથી સહન કરી લેવું, અને એ કોઈરૂપી અગ્નિ બળતો હોય તેમાં વધારે કડવાં વચનરૂપી ઘી હોમીને બળતાને વધારવું નહિ, પણ શાંતિ, સહનતા અને મીઠાં વચનોરૂપી પાણી રેડીને એ કોઈને શાંત કરવો. તમે તેમ નહિ કરો તો કલેશરૂપી અગ્નિ મોટા ભડકામાં સળગશે અને તમારા આખા ઘરની શાંતિનો અને સુખનો નાશ થશે.

(૩) બહેનો ! તમે ‘ વશીકરણ ’ સંબંધી વાત સાંભળી છે ? અજ્ઞાન લોકો કહે છે કે આ વહુએ તો પોતાના પતિને વશ કર્યો છે, અને તેનો પતિ તથા સાસુ સસરા વગેરે ઘરનાં સૌ વહુનેજ દેખે છે અને તેનું જ માને છે એમ બોલીને વધારે એમ પણ કહે છે કે વહુએ કાંઈ કામણ કર્યું છે, અજ્ઞાન લોકો વશીકરણનો આવો અવળો અર્થ કરે છે. પણ હું તમને કહું છું કે તમે તમારા રૂઢા સ્વભાવથી, મીઠાં વચનોથી, અંતઃકરણના ખરા પ્રેમભાવથી અને આજ્ઞાકિતપણાથી તમારા પતિને તથા સાસુ સસરા વગેરે સહને પ્રસન્ન રાખો, એ જ વશીકરણ વિદ્યા છે અને એ વશીકરણ વિદ્યા કુલીન વધુઓનો મોટો શણગાર છે. તમારે તમારા પતિની તથા સાસરીઆંની પ્રીતિ મેળવવી હોય તો સારો સ્વભાવ, શાંતિ, સહનતા, અને સર્વના ઉપર પ્રેમ, એટલા સદ્ગુણો ધારણ કરવા, અને એ જ ખરું ‘ વશીકરણ ’ છે.

(૪) બહેનો ! પુત્રીઓ ! તમે પ્રેમની ભૂતિઓ છો; નિર્મળ પ્રેમ અને પ્રણય એ જ તમારો ખરો શણગાર છે. તમે સર્વત્ર સર્વના ઉપર પ્રસન્ન ચિત્ત રાખો એટલે ઉપર સૌ પ્રસન્ન રહેશે. મધુરતાનો બદલો મધુરતા છે, અને કડવું કડવાસ છે, એ વાત તમારે કદિ પણ ભુલવી નહિ.

ઘર્યા અથવા અદેખાઈ એ તંદુરસ્તીનો મોટો શત્રુ છે. જે ઘરમાં સ્ત્રીઓ એકબીજાની ઘર્યા કરીને બળે છે તેમનાં શરીર વગર અગ્નિએ સુકાતાં બન્ય છે. માટે કોઈની અદેખાઈ કરશો નહિ. બીજાનું સુખ દેખીને તમે સુખી થજો. દેરાણી, જેઠાણી કે પડોસણને સુખી જોઈને રાજ થજો.

૩. બહેનો આવી રીતે શાંતિથી, પ્રેમથી અને સરલ સ્વભાવથી તમે સૌની સાથે વર્તશો તો મનની શાંતિ સાથે તમારા શરીરની પણ શાંતિ રહેશે અને તમે અનેક દરદોમાંથી મુક્ત રહેશો. કલેશ અને કંકાસથી અનેક દરદો પેદા થાય છે, અને પછી સંસાર ખારો ઝેર થાય છે. એ વાત ખાત્રીથી માનજો.

૪. મનની શાંતિ એટલે તંદુરસ્તી માટે તમને કેટલાક નિયમો કહેવા છે. તેમાં સ્વચ્છતા સુઘડતા એ સૌથી પહેલો નિયમ છે. બહેનો ! વસ્ત્રાલંકાર એ શરીરને જેટલી શોભા આપે છે તેના કરતાં સુઘડતા વધારે શોભા આપે છે, એટલું જ નહિ પણ અનેક દરદોમાંથી શરીરને બચાવી લે છે.

૫. તમે તમારું શરીર અને તમારાં વસ્ત્ર યોગ્ય રાખો; તેની સાથે તમારા ઘરમાં પણ સર્વત્ર યોગ્યાર્થ રાખો. ઘરનાં ભોંયતળીયાં, ઘરનાં વાસણ, રસોડું, વગેરે નિત્ય સંપુર્ણ સાફ કરવાં, પતિને પહેરવાનાં કપડાં નિત્ય તપાસવા અને મેલા પેરણ અને ખીસ્સામાં રાખવાના રૂમાલ, અને ઓછાડ રોજ હાથે ધોઈ નાંખવાં; ખીન્ન મેલાં કપડાં ધોખીને ધોવા આપવા ભુદાં કાઢવાં; દેરાણી જેઠાણીનાં કે ઘરનાં ખીન્ન નાનાં બાળબચ્ચાઓને રોજ પ્રીતિથી નવરાવવાં અને તેમને યોગ્ય કપડાં પહેરાવવાં.

૬. ઘરનું આંગણું, ઘરની ખાળ, મોરીઓ અને કુંડીઓ રોજ રોજ તમારે ભતે સાફ કરવી. આવા કામમાં તમારે જરા પણ કંટાળો લાવવો નહીં, કેમકે જો એ સર્વમાં ગંદકી થશે તો આખા ઘરની આરોગ્યતાને નુકશાન પહોંચી જશે. આડો પેસાળ સાફ નહીં આવવાથી જેમ બેચેની રહે છે અને શરીર બગડે છે, એવી જ રીતે ઘરની ખાળો, અને કુંડીઓ સાફ ન રહેવાથી ઘરની હવા બગડીને આખા ઘરનાં માણસોનાં શરીરને બગાડે છે.

૭. બહેનો ! ઘરની ખાવા પીવાની વસ્તુઓ અને સીધા સામાનને તૈયાર કરવો, એ તમારું મુખ્ય કામ છે, પણ તે કામમાં ઘણી જ સંભાળ રાખવાની જરૂર છે. વારંવાર બજારમાંથી જે વસ્તુઓ ઘરમાં આવે છે તેમાં ધુળ, માટી, કાંકરા, લીંડીઓ, વગેરે અનેક નુકશાનકારક અને ગંદી વસ્તુઓ ભળેલી હોય છે. દાણોદુણી ભતે સંભાળપૂર્વક સાફ કર્યા વિના તમે દળશો નહિ કે દળવા દેશો નહિ. કે રસોઈના કામમાં લેશો નહિ. જે દાણો બજારમાંથી વેપારીની વખારમાંથી ઘરમાં આવે છે તેમાં જનાવરોનાં મળમૂત્ર, ફૂતરાં બિલાડાંની વિષ્ટા, ઉંદરોની મૂત્રો અને ઉંદરોના પેશાબ-મત્યાદિ અનેક પ્રકારની ગંદકો ભળેલી હોય છે. જો તમે ઉંચા નિયમોને સમજી શકો અને પાળી શકો તો આવો બજાર દાણો વિના કે છેવટ કપડેથી મસળી કાઢી તાપમાં રાખ્યા વિના કદિ પણ ઉપયોગ ન કરવો નહિ.

૮. રસોઈ તૈયાર કરવામાં ઘણી જ સ્વચ્છતા રાખવી, એ તમારું ઘણું જ અગત્યનું કામ છે, ખોરાક જીંદગીને જરૂરની વસ્તુ છે, પણ એ જ ખોરાક સ્વચ્છતાથી તૈયાર ન થાય તો જીંદગીને નુકશાન પણ કરી નાખે છે. રસોઈનાં વાસણો ઘણું જ યોગ્યમાં હોવાં જોઈએ; ઉત્તમ પ્રકારની કલઈ દીધેલાં હોવાં જોઈએ, રાંધેલા યોગ્યાની તપેલી કે બાધેલી થાળી બરાબર ઉટકાય નહિ. તો તેમાં ચોંટી રહેલા જરા જેટલા એકવાડમાં ખીજે દહાડે અસંખ્ય જંતુઓ પેદા થાય છે અને એ થાળીમાં ખાવાથી એ જંતુઓ ખાનારના પેટમાં જઈ અનેક દરદો પેદા કરે. બહેનો ! આ વાત નજીવી કે હસવા જેવી નથી. બ્રાહ્મણ વગેરે ઉચ્ચ વર્ણના લોકો આ પ્રકારની વધારે મુઘડતા અને પવિત્રતા પાળે છે, તેનું એ જ કારણ છે.

૯. રાંધેલું અન્ન જલદી બગડવા લાગે છે, માટે બનતાં સુધી વાસી અન્ન તમે તમારા ઘરનાં માણસોને આપશો નહિ. નરમ ખોરાકમાં વધારે જલદી ફેરફાર

થવા લાગે છે, માટે તે તો બે વખત તાબે જ રાંધી આપવો; વળી રાંધેલો ખોરાક ઉઘાડો જરા વાર પણ રાખવો નહિ, કેમકે માંખીઓ વગેરે જંતુઓ પોતાની મુંઢમાં, પગમાં અને પાંખોમાં, અનેક પ્રકારની ગંદગી લાવીને ખોરાકમાં મૂકે છે. ઘરની અને રસોડાની સ્વચ્છતા એવાં જંતુઓને દુર રાખે છે, પુવક સ્ત્રીઓના રસોડામાં માંખીઓ બણબણતી હોય છે. માટે તમારું રસોડું અને ભોજનશાળા એવાં સ્વચ્છ રાખો કે માંખીઓ આવે જ નહિ.

૧૦. બહેનો ! ઘરનાં માણસોને માટે રસોઈ કરવી, એ તમારાં સર્વ કામોમાં મુખ્ય કામ છે. અને તેથી તે કામમાં બીલકુલ કંટાળો નહિ લાવતાં ઘણુંજ ઉત્સાહથી અને આનંદથી. તે કામ તમારે કરવું. તમે રસોઈ જેટલા આનંદથી અને પ્રેમથી કરશો એટલો તેમાં વધારે સ્વાદ ઉત્પન્ન થશે. આ વાત અનુમાનની નથી, પણ ખરો છે. રસોઈ કરતાં કરતાં તમારે બીજી કુથલી કે કલેશની વાત કરવી નહિ. પણ તમારું બધું લક્ષ રસોઈના કામમાં જ રાખવું, અને “મારા પતિને માટે તથા સાસુ સસરા માટે સુંદર રસોઈ તૈયાર કરી તેમને પ્રસન્ન કરું” એ જ તમારો સંકલ્પ હોવો જોઈએ, અને રસોઈ કરતાં કરતાં આ સંકલ્પ જેટલો વધારશો એટલી વધારે મીઠાશ તમારી રસોઈમાં આવશે, એ વાત સત્ય કરીને માનજો.

૧૧. બહેનો ! તમે તમારા મનમાં માણસોને ઘણા પ્રસન્ન ચિત્તથી જમાડજો, પીરસતાં પીરસતાં તમારા મનમાં ઉત્તમ ભાવો તેમાં નાંખતાં જજો, “આ ભોજન મારા પતિને તથા મારાં સાસુ સસરા વગેરેને અમૃતરૂપ થજો” એવા તમારા મનના અંકુશ કીંમત કેવડી મોટી છે, તે તમે બાણો છો ? તમે તમારા ઘરની સ્ત્રી છે, અને જે ઘરમ આવા ઉત્તમ ભાવવાળી દેવીઓ વસે છે તે.

|| વાસ છે, એમ શાસ્ત્રકારો પંજુ કહે છે.

૧૨. બહેનો ! ભોજન તૈયાર કરવાના સંબંધમાં એક બીજી અગત્યની વાત તરફ તમારું લક્ષ દોરું છું, આપણાં કુટુંબોનો પુરૂષ વર્ગ ખાવા પીવામાં મોટે ભાગે સ્ત્રી વર્ગની સત્તા નીચે છે. તમારા ઘરના માણસોની તન્દુરસ્તીની આખી આવી તમારા હાથમાં છે, તમે ધારો તો તેમને સાદા મિતાહારી અને સાત્ત્વિક પ્રકૃતિનાં બનાવી શકો છો. તમે ધારો તો તેમને બહુ ખાનારાં સવાદીયાં અને તામસી પ્રકૃતિનાં પણ બનાવો ! બહેનો ! જે ઘરની સમજુ સ્ત્રીઓ આ વાતને સમજી શકે છે તેઓ પોતાની સમજણનો ઉપયોગ કરીને ઘરનાં માણસોના ખાનપાન ઉપર સારો અંકુશ રાખી શકે છે, દુર્ભાગ્યે એવી શાણી સ્ત્રીઓ હાલમાં થોડી જોવામાં આવે છે; ખાનપાનની શરીર ઉપર અને મન ઉપર શું અસર થાય છે, તેનું ઘણી ખરી સ્ત્રીઓને જ્ઞાન નથી, અને તેનું પરિણામ કુટુંબની આરોગ્યતા ઉપર ઘણું ખરાબ આવેલું છે, તમારે રસોઈમાં પ્રવીણ થવું જોઈએ, અને એ પ્રવિણતાનો ઉપયોગ આખો દિવસ જીલના સ્વાદ ઉપર નહિ ચલવવો, પણ તમારા ઘરના માણસોની તન્દુરસ્તી પુરતો કરવા એ મારી તમેને ખાસ લલામણ છે.

૧૩ અતિ ગળ્યા કે મીઠા પદાર્થો નાનાં મોટાં સૌની હોજરીને બગાડે છે અને પાચનશક્તિને મંદ પાડે છે. અતિ તીખા, અતિ ખારા અને અતિ ખાટા પદાર્થો લોહીને તપાવે છે અને આંતરડાના રસોને બગાડીને ચામડીના ઘણાં દરદો પેદા કરે છે, ઘરનું એક માણસ ખાટા ઓડકારની ફર્યાદ કરતું હોય છે, ખીજું માણસ ગળધરી બળ્યાની ફરીયાદ કરી રહ્યું હોય છે, ત્રીજું માણસ પેટમાં પવન પકડવાની ફરીયાદ કર્યા કરતું હોય છે, ત્યારે ચોથું માણસ ખરજવું, ખસ, લુખસ કે શીખસ જેવા લોહી ખીગાડની ફરીયાદ કરતું હોય છે; આ દરદો શું છે? આ દરદો તમારા રસોડામાંથી જ તેમને વળગે છે, એ વાત તમે નિશ્ચય કરીને માનજો માટે બહેનો, પુત્રીઓ! તમે ખાવા પીવામાં સાત્વિક અને સાદી થજો અને તમારા ઘરનાં માણસોને પણ સાત્વિક, સાદાં અને નિરોગી બનાવજો; એ જ આ સર્વ વાતનો સાર છે.

૧૪. હજી એકાદ ઉપયોગી વાત કહેવી બાકી છે. આપણાં કુટુંબોમાં આગ્રહ અને તાણ કરીને ખવરાવવાનો ખરાબ ચાલ પડ્યો છે. આ ચાલ ઘણું જ નુકશાનકારક છે. જે સ્ત્રીઓ ઘરનાં માણસોને તાણ કરીને લલચાવીને વધારે ખવરાવે છે તેઓ હીત શત્રુ છે અર્થાત, કરવા બંધ છે હેત પણ કામ શત્રુનું કરે છે. હું તે તમને ત્યાં સુધી પણ સલાહ આપું છું કે ઘરનાં જે બેખબરાં માણસો ખાવામાં કોઈ જાતનો અંદાજ ન રાખતાં ખાખા કરતાં હોય તેમના ઉપર તમારે ઉલટો અંકુશ રાખવો; તેમની બહુ ખાવાની ટેવ ધીમે ધીમે છોડાવવી, અને તેમની તખીયતને માફક આવે એવો અને માફક આવે એટલો જ ખોરાક આપવાની બખરદારી રાખવી એ પણ તમારું કામ છે.

૧૫. બહેનો! સારીરિક આરોગ્ય અથવા તંદુરસ્તીના ભારે અજ્ઞાન ચાલે છે. એ વિષયમાં વિસ્તારથી કહેવા જેટલી અ નથી. તોપણ તમને અમારી સલાહ એ છે કે કુટુંબમાં કોઈ પણ માંદુ ઘણી હોંસથી તેની સારવાર કરવા મંડી જજો. મોટી મોટી હોસ્પિટલોમાં એ કામ (નર્સ) પરિચારિકા એટલે માંદાની માવજત કરનાર સ્ત્રી તમારું સ્ત્રીઓનું હૃદય બહુ કોમળ અને દયાળુ હોય છે અને તેથી પુરૂષો કરતાં તમે સ્ત્રીઓ આ દયાના કામને માટે વધારે વિશ્વાસપાત્ર છો. કુટુંબોમાં તમે પોતે પરિચારિકા છો, પણ તે કામ જેટલું અગત્યનું છે એટલું જ જોખમનું અને જવાબદારીનું છે, માટે કુટુંબોની વિશ્વાસપાત્ર પરિચારિકા બનવા માટે તમારે પરિચર્યાનાં એટલે દરદીની સારવાર સંબંધી ઉપયોગી પુસ્તકો વાંચીને તેનું સાચું જ્ઞાન મેળવવું જોઈએ અને તમારે દરેક ઉત્તમ પરિચારિકા બનવું જોઈએ.

૧૬. દરદોના સંબંધમાં કેટલીક વહેમની વાતો કુટુંબોમાં અને અજ્ઞાન સ્ત્રીઓમાં ઘુસી ગઈ છે. માણસોને-પુરૂષોને સ્ત્રીઓને કે બાળકોને-જે જે દરદો થાય છે તે તેમનું શરીર મન બગાડવાથી જ થાય છે. વહેમ વળગાડની વાતોને

તમે માનશો નહિ. પાખંડી બાવા પ્રકીર કે ઠગ લોકોની વાતને સાંભળશો નહિ. વહેમી અને મૂર્ખ સ્ત્રીઓની વહેમની વાતોને તમે કાને દેશો નહિ.

૧૭. બહેનો તમારા ઘરમાં કોઈ માંદુ પડે કે તમે ઝીણી નજરથી તેનો વિચાર કરવાની ટેવ રાખજો. ઘરમાં મંદવાડ શું કારણથી આવ્યો તેનો તમે તપાસ કરતાં રહેજો. ખરાબ હવા, બહુ તાપ, બહુ ટાઢ, ખરાબ પાણી અંધારું અને ખાવા પીવામાં બેઢરકારી, એ મંદવાડનાં મુખ્ય કારણો હોય છે. માટે એ સર્વ વાતો તરફ તમે બારીક લેક્ષ આપીને તપાસ કરવાની આદત રાખજો.

૧૮. બહેનો ! હવા, અજવાળું અને પાણી એ ત્રણ વસ્તુની કીમત આપણાં અજ્ઞાન કુટુંબો ભૂલી ગયાં છે. તમે એ ત્રણે વસ્તુનો મહિમા પુનઃ તમારા ઘરમાં સ્થાપજો. એ ત્રણેને આપણા શાસ્ત્રકારોએ દેવ તરીકે માન્યાં છે; પણ એ દેવોનું સ્વરૂપ આપણે સમજ્યાં નથી, દેવોનું નિત્ય પૂજન કરવું જોઈએ અને તેને તેની રોજરોજ ઉપાસના કરવી જોઈએ.

૧૯. બહેનો ! આપણે સૌ સવારમાં ઉઠીને દાતણ કરીને સૂર્ય દેવનાં દર્શન કરીએ છીએ અને તમે સ્ત્રીઓ તો મીઠડાં પણ લો છો, પણ શા માટે લો છો તે તમે સમજો છો ? એ સૂર્યદેવ આપણા પ્રાણ છે, આપણી જીંદગીનું રક્ષણ કરવાવાળા છે; માટે એ દેવનાં કિરણો તથા તડકાનું સેવન કરવું; એટલુંજ નહિ પણ બારી બારણાં મારફત તમારા ઘરમાં પણ એ દેવને પધરાવવા. ઘણીક અજ્ઞાન સ્ત્રીઓ પોતાના ઘરનાં બારી બારણાં બંધ કરીને અંધારે ગોંધાઈ રહે છે અને સૂર્ય ભગવાનનો ઉલટો અનાદર કરે છે, સ્ત્રી વર્ગ આવા અજ્ઞાનથી અંધારા ઘરમાં ગોંધાઈ રહી ઘણાં દુઃખો પીડાય છે.

૨૦. પ્રાણ છે. આ પ્રાણવાયુની સામે તમે તમારા ઘરનાં બારી બારણાં બંધો. પાણી કદિ પણ સુખાંધ કરશો નહિ. અજ્ઞાન સ્ત્રીઓ હવા એટલે પવનથી, પણ તેમને ખબર નથી કે તે તો આપણા પ્રાણ છે. હવા તથા તાપ વિનેં જન્મ કુમળાં ઝાડ કરમાઈ જાય છે તેમ હવા તથા અજવાળા વિના નાનાં બચ્ચાંઓ કરમાઈ જાય છે અને મરી જાય છે, મોટી ઉમરનાં માણસો પણ પુરતી ઓખી હવા નહિ મળવાથી માંદાં પડે છે. માટે તમારી તથા તમારા ઘરના માણસોની તંદુરસ્તી જાળવવા માટે તમારા ઘરમાં મદત્ત એટલે પવનના દેવને રાત દીવસ આવવા દેજો અર્થાત તમારા વસવાના ઘરમાં આ દેવનો સદૈવ સત્કાર કરજો.

૨૧. બહેનો ! નદી તથા તળાવને કાંઠે જઈ ગંગાસ્નાન કરો છો અને વારં-વાર તેનાં દર્શન તથા મીઠડાં લો છો ! પણ તેનો અર્થ શું ? માત્ર પાણીને કાંઠે જઈ તેનાં મીઠડાં લેવાં અને સ્નાન કરવું. એટલું બસ નથી. એ દેવનો બધો મહિમા તમારે સમજવો જોઈએ. સ્વચ્છ પાણી આપણી જીંદગીનું એક જીવન છે; તે તરસને મટાડે છે, એટલુંજ નહિ; તે સર્વ ઔષધોનું ઔષધ છે; સર્વ પ્રકારનાં પાપોને ધોનાડું અને સર્વ જાતની મલિનતાનો નાશ કરનાડું અમૃત છે, એ વરુણ દેવને એટલે જળને બગાડવાનું શાસ્ત્રમાં પાપ અને પ્રાયશ્ચિત લખ્યું છે, બહેનો !

તમે! આ દેવની જાણ થયે ઉપર જઈ લહે નિત્ય પુજા કરો અને કંકુ તથા ચોખાવડે તેને વધાવો! પણ એ દેવને તમારે ઘેર પણ એવી જ પવિત્રતાથી પધરાવજો; તેને તમારા ઘરમાં અપવિત્ર થવા દેશો નહિ, ચોખામાં ચોખા પ્રાતઃકાળમાં નિર્મળ જળને તમારે ઘેર પધરાવો, માંજેલાં પવિત્ર પાત્રમાં તેનું રક્ષણ કરો, અને સંપૂર્ણ ભક્તિથી એ દેવનું સેવન કરો; તમે સમજ્યાં! આ પવિત્ર પાણીનો તમે પ્રેમથી અને છુટથી ઉપયોગ કરીને તમારાં શરીર, તમારાં વસ્ત્ર, તમારાં ઘર અને ઘરનાં સર્વ માણસોના મેલ પાપને ધોવામાં તેનો છુટથી ઉપયોગ કરજો અને કરવા દેજો આ દેવનો અનાદર કરશો નહીં. એટલે ઘરમાં સ્વચ્છ પાણી ભરી મુકવાની કંજુસાઈ કરશો નહિ!

૨૨. બહેનો! પાડોશી, મેમાન કે પરદેશી તમારે ઘેર આવે તેનું સન્માન કરજો. ગૃહસ્થાશ્રમ પરાંપકારને માટે છે. જે ગૃહસ્થાશ્રમનો મહિમા સમજીને વર્તેશો તે ગૃહસ્થાશ્રમ વડે તમે ઘણું અન્ન ઘણાનું કલ્યાણ કરી શકશો, બીજાઓનું કલ્યાણ કરવું, એ જ ગૃહસ્થાશ્રમીનો મુખ્ય ધર્મ છે અને એ કલ્યાણમાં તમારા પોતાના કલ્યાણનો સમાવેશ થઈ જાય છે.

૨૩. બહેનો! જે ગૃહસ્થાશ્રમમાં તમે પ્રવેશ કરો છો તે ગૃહસ્થાશ્રમ કેવો હોવો જોઈએ, તેને માટે નીચેનું શુભાષિત રત્ન ભાંડારકારનું વચન સાંભળો:—

સાનંદં સદનં સુતાસ્તુમુધિયઃ કાંતાઽમૃતં ભાષિણિ !

इच्छाज्ञानधनं स्वयोषिति रतिः स्वाज्ञापरा सेवक.

आतिथ्यं शिवपूजनं प्रतिदिन मिष्टान्नपानं गृहे ॥

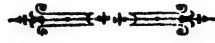
साधोः संगमुपासते हि सततं धन्या गृहस्थाश्रम

કવિ શું કહે છે? તે કહે છે કે “જે ઘરમાં આનંદ એટલે હર્ષ અને ખુશાલીનો વાસ હોય, જે ઘરના પુત્રો સારી બુદ્ધિવાળા હોય, જે ઘરની સ્ત્રીની વાણી અમૃત જેવી મીઠી હોય, જે ઘરમાં જ્ઞાન એજ ધન મનાતું હોય; જે ઘરમાં પોતાની પત્નિ ઉપર પ્રેમ હોય, જે ઘરમાં આકરો આજ્ઞાંકિત હોય, જે ઘરમાં અતિથિની એટલે મેમાનની સારી ખરદાસ થતી હોય, જે ઘરમાં રોજ શિવનું એટલે કલ્યાણનું પુજન થતું હોય, અર્થાત બીજાઓનું કલ્યાણ કેવી રીતે કરવું તેનો જ જે ઘરમાં વિચાર ચાલતો હોય, જે ઘરમાં મધુર અન્નપાન થતાં હોય, જે ઘરનાં માણસોને નિત્ય સાધુ એટલે સજ્જન પુરૂષોનો સમાગમ થતો હોય તે ઘરને અને તે ગૃહસ્થાશ્રમને ધન્ય છે !

પતિ સેવાની પદ્ધતિ

યાને

શ્રીઓનું કર્તવ્ય.

(રાગ પુનમ ચાંદનીનો) ગરબી.

બેની માત પીતાએ સોંપ્યો તેજ ધણી ખરારે,
ખીબ બધા બજવા પુરૂષો તે પાષાણ,
સહીયર પતિ એજ પરમેશ્વર છે સંસારમાંરે.

સાખી.

વશ તેને વર્તિ રહો, સાચો એજ ઉપાય.
ધારણ આ વૃતને કરે તે શાણી કેવાય,
કારણ વગર જવું નહી બહાર કદી ઘરમાં થકી રે
એથી ઘટે આપણો માન અને મરબદ—

સહીયર.

કામ કાજ ઘરના સહુ કરવા તુરત તમામ
કામ નવ રાખવી સુદૃઢ થશે સૌ કામ,
સાથે વાત વીગત કરવી નહી રે.
માની છીદ્ર ઘરમાનું તે પણ ક્યાંય.—
પણ પતિ પત્નિએ ઉઠવું ઉદય થતાની વાર
કેવલ ઉનું મુકયા પછી સ્વચ્છ કરો ઘરખાર.

સહીયર.

હાજર રહી સમયસર નવરાવો શુભ રીતથી રે.
કરવી સામગ્રી પુબની સહુ તૈયાર—

સહીયર.

ભાત ભાતના ભોજનો સમય સમય અનુસાર,
વીવીધ રચેલા રાચતાં દહીં દુધ ઘૃત સાર.

પીરશો પાપડ ભજ્યા વડા તળેલા તેલથીરે.

કેરી લીંબું હળદી ગુંદા ગરમર સાર—

સહીયર.

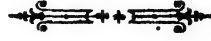
પીરસો બેઝી પાસમાં, કલેશ કરો સૌ દુર
એ રીતે જે વર્તશે, બેન ખરી બહાદુર.

ખીડા પાન સોપારી દૈ પંખો કરમાં ધરીરે,
પ્રીતે પવન કરો તો પતી પ્રસન્ન થાય.

સહીયર.

પતી સેવાની પદ્ધતિ પ્રગટ કરી આ ઠાર.
 પ્રીતે વાંચે પ્રેમદા તો સુધરે સંસાર.
 માટે કૃપા કરીને વાંચો, જનુની પ્રીતથી રે
 એવી સત્ય વચન શુભ કથન કરે જયરામ.
 સહીયર પતી એજ પરમેશ્વર છે સંસારમાંરે.

(જયરામ ભાગલીઆ)

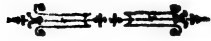

“ સાસરીયુ. ”

(ઢાળ-ઓધવ નંદનો છેરો તે નમેરો થયોરે લોલ.)

સખી સાસરીયું રનેહ સમુ ધામ છેરે લોલ,
 સુખ શાંતિ તણું વિશ્રામ છેરે લોલ.... સખી૦
 મુજ સાસરાણુ દયા દેવ તાતણરે લોલ,
 રનેહ-સાસુડી માતસમાં શોભતાંરે લોલ;
 મુજ નણુદી સુખોની આરામ છેરે લોલ,
 સખી સાસરીયું રનેહ સમુ ધામ છેરે લોલ.
 મુજ દેર જેઠ ક્ષમા સત્વ રૂદ્ર છેરે લોલ,
 જેની સીળી છાયાં અદ્ભુત છેરે લોલ;
 કંથ કોડીલો પ્રેમ પ્રભુ કહાન છેરે લોલ.
 સખી સાસરીયું રનેહ સમુ ધામ છે
 દયા ધર્મ તણું રાજ્ય રૂડું શોભતુંરે લોલ,
 સંપ રનેહ તણું તેજ સદા ઓપતુંરે લોલ;
 સદા મુન્દરી જીવન તણું ગામ છેરે લોલ,
 સખી સાસરીયું રનેહ સમુ ધામ છેરે લોલ.

(રાસમન્દિર ગો. દુ. રા.)

લગ્ન પ્રતિજ્ઞા.

વર—સહચારીણિ તુંજ છે, સુખ દુઃખમાં સંસાર,
 જતન કરી હું જાળવીશ, ગુણયલ ઓ ગૃહનાર.
 કન્યા—મુજ જીવનની દોરી છે, ભવસાગરની નાવ,
 રનેહ થકી હું સાચવી, લઈશ અનુપમ લ્હાવ,

વર—કુટુંબ પોષક માનુની, ગૃહણી સુશિલ નાર,
ઉત્તમ મિત્ર ગણી તને, ઉતરીસ હું લવપાર.

કન્યા—પૃથ્વીપરના મુજ પ્રભુ, સ્વામિ સાચા દેવ,
શાંતી સ્નેહ સુમન ધરી, કરીશ નિત્યે સેવ.

વર—વક્ષાદારીને સત્યનો, પઢીસ નિત્યે પાઠ,
પત્ની વૃત્ત પાળી રહુ, જન્મ મરણની સાથ.

કન્યા—પતિવૃત્તાના ધર્મનો, સજી સહુ શણગાર,
સદગુણ આભુષણ ધરી, ચાલીસ હું સંસાર.

વર—લગ્ન તણા શુભ હેતુનું, ધરી હમેશાં ધ્યાન,
પ્રસન્ન રાખીને સર્વદા, દઈશ સ્નેહ સન્માન.

કન્યા—વેલ સમી વળગી રહું, નાથ વૃક્ષની સાથ,
સુખ દુઃખમાં સંતોષથી, ધરી નાથ સંગાથ.

વર—કલેશ સદા કડવો કરી, ભુલી સઘળા વાંક,
સંપ ધરીને ચાલશું, શાંતિ સાંતે આક.

કન્યા—નોકર ચાકર સર્વથી, વર્તન ઉત્તમ સાર,
પતિ કૃપાથી પામીશું, શિક્ષણ સહુ સંસાર.

વર—ક્ષમા દયાને પ્રેમનો, બાપ જાગી દિન રાત,
સુંદરી સ્નેહ ચાલશું, કરી સત્યનો સાર.

કન્યા—મનિન્દરે સર્વદા, ધરી નાથનું ધ્યાન,
વચનને કર્મથી, બનીશ હું નીષ્કામ.

વર—પ્રાણીજાની ન્યુનતા, પુણી કરીશું સાથ,
પણ પ્ર કમના માગેમાં, પતિ પત્ની સંગાથ.

કન્યા—પાંખોથી ઉડશું, વિશ્વવ્યેમ મોઝાર,
જન્મે જન્મ મળો મને, આપ પતિ ભરથાર.

(રાસ મન્દિર ગો હ. રા.)

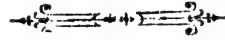
સદગુણ તથા નિતીના ગરબાઓ.

શીખામણની ગરબી.

રાગ—અચકો મચકો કારેલી.

એક સખી શીખામણ દેછે બેન,—સાંભળજો સચર મારી.
હિતકારક તમને તે છે બેન, સાંભળજો;
બાઓ સાસરીએ બચારે બેન, સાંભળજો.

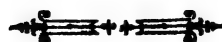
થાજો બહુ ડાહ્યાં ત્યારે બેન,	સાંભળજો.
સાસુજી કહે તે કરીએ બેન,	સાંભળજો.
કદી કલેશ ન કરીએ જરીએ બેન.	સાંભળજો.
સઘળાંને નમતાં રહેજો બેન,	સાંભળજો.
બહુ લાહાવ સંપનો લેજો બેન,	સાંભળજો.
મેણાં નહીં મારો મુખથી બેન,	સાંભળજો.
છે અનુભવ એવા દુઃખથી બેન,	સાંભળજો.
સુવું નહીં પતીની પહેલાં બેન,	સાંભળજો.
નહીં રાખો તન-મન મેલાં બેન	સાંભળજો.
પતિને પરમેશ્વર માનો બેન	સાંભળજો.
તેનાથી સજી મુખ પામો બેન	સાંભળજો.
કાને આ અરજી મુણજો બેન	સાંભળજો.
કેશવને લાવે લણજો બેન	સાંભળજો.

સંપથી રહેવું તે વિષે ગરબી.

રામ લક્ષ્મણ વન સીધાવતાં—એ રાગ.

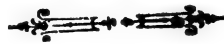
સંપી રહેજો બેની તમો સહુ મલી, તજી દેવી પીયોગ્ય જે ચાલ.	
ઉછરતી છો બાળ,	સૈયર આ
સંપી રહેલી દીસે બેની સાસરે, બુચો તેનો જઠ	
કેવો છે પ્રકાશ,	સૈયર આ સંસ.
ધન્ય માત તેની તમો જાણજો, જેણે સંપનો કર્યો ફેલ.	
સફળ તેનો દાવ,	સૈયર આ સંસારમાં.... ૨
વેરી ડરતા રહે દેખી સંપને, નીંદા કરતાં દીડા નહીં હોય,	
લજ્જા શાને ખોય,	સૈયર આ સંસારમાં.... ૩
મરજાદ મુકી નવ ચાલવું. સંપી રહેવું સદા જન માંદ,	
સુખી તો થવાય,	સૈયર આ સંસારમાં.... ૪
નણુંદ સાસુ જેડાણી મુલક્ષણી, તેને કદીએ દેવી નહીં ગાળ,	
વચન માડું પાળ,	સૈયર આ સંસારમાં.... ૫
સત્ય જાણી એવી રીતથી વરતશો, પ્રભુ પુરણ કરશે કામ,	
કહે જયરામ,	સૈયર આ સંસારમાં.... ૬

કેળવણી લેવા વિષે ગરબી.

રાગ-ખંડલાનો.

શું કરશે સાડું ઝેન, કોરી કેળવણી,
સદગુણની નહીં જો હોય, સાથે મેળવણી— ૧
ગીતો સુંદર ગાતાં શીખ્યાં, ભૂગોળ ભણ્યાં ભાવે રે.
સાડું મળતું ગાંતાં શીખ્યાં, ભૂલ ન એ કે આવે—કોરી કેળવણી ૨.
પાંખા પટકુળ પહેરી અંગે, ઘણાં ઘરેણાં ઘાલીરે.
દેશ દેશની વાતો કરતાં, શીખ્યાં પાડી તાળી— કોરી કેળવણી ૩.
ખાટ પલંગ ખુરશી એ ખેડાં, મોજમજ ખડુ માણીરે,
દીન જનોને દુખીયા દેખી, દયા ન દીલમાં આણી— કોરી કેળવણી ૪.
હક સ્વામીના સરખો લેતાં, દેતાં સહુને ડારોરે.
સ્વતંત્રતાનો સ્વાદ ચાખતાં, શીખ્યાં કેવો સારો— કોરી કેળવણી ૫.
કેળવણીનો અર્થ ન સમજે, આજ કાલનાં લોકોરે,
તેથી પાછળથી પસ્તાઈ, પછી મેલશે પોકો— કોરી કેળવણી ૬.
ખાળ યુવા વૃધાવસ્થાને, સફળ કરે જે બહેનોરે,
તો આ વિશ્વ વિશે લીધેલો, સફળ જન્મ છે તેનો— કોરી કેળવણી ૭.
મુખ થાવા સરવે સજનીને, ખોલ વિચારી કહું છું રે.
સમજી લેજો સાર : નો, આશીશ એવી દઉં છું.— કોરી કેળવણી ૮

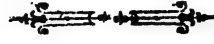

કૃષ્ણ મહિમાનો ગરબો.

તક મહીને મેલી ચાલ્યા કંથરે વહાલાજી—એ રાગ.

છે હું કૃપાળુ સુંદર વર ઘનશ્યામરે—વહાલાજી.
કરૂણા સાગર શ્રી કૃષ્ણ તમારું નામ— મારા વહાલાજી ૧
અલખેલાં અંતર જામી રહેજો સહાયરે—વહાલાજી
નૌતમ ગુણ રમ્ય તણા, પ્રેમી જન ગાય—મારા વહાલાજી ૨
વાંસલડીથી વૃજ વનીતા વસ કીધી રે—વહાલાજી
આશીષ વાસુકી નાર તણી પણ લીધી—મારા વહાલાજી ૩
રદય અમારું આપ વિના અકળાયરે—વહાલાજી,
આ અંતરની વાતો કોને કહેવાય—મારા વહાલાજી ૪
રનેહ તણા આરંભ કર્યો શા માટે રે—વહાલાજી
રઝળાવી મેલ્યાં વનડા કેરી વાટે—મારા વહાલાજી ૫
પ્રથમ કરાવ્યું અમૃત કહે પાનરે—વહાલાજી
પાછળથી દેવું શું વિખડાનું દાન—મારા વહાલાજી ૬

કપટી કેવા નાથ થયા છે આપરે—વહાલાજી
 મુને નડ્યા તમારા સ્નેહ તણા પ્રતાપ—મારા વહાલાજી ૭
 નયણે નીરખું હું કદી હવે જો નાથરે—વહાલાજી
 જયરામ કહે ભેટું ભીડી જો હાથ—મારા વહાલાજી ૮

મહાદેવજીના મહીમાનો ગરબો.

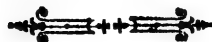
પુનમ ચાંદની ખીલી આજે અહીંરે—એ રાગ.

આવો વહાલી જહેનો ગરબો ગાઇએ શીવનોરે,
 ઉભાં રહીને ગોળ કુંડાળે આજ, હળીમળી ગરબો ગાઇએ સહીયરો
 સહુ આપણેરે—ટેકો
 સાખી.

અર્ધાંગે ઉમીયાં ધર્યાં, જણપત્ની જમણી પાસ,
 સર્પ કંઠમાં શોભતા, છે કેલાસે વાસ.
 સહીયર બળદ ઉપર કરી સ્વારી શિવે હેતથીરે,
 સજની ગંગાજી ખીરાજે જટા માંદા.... હળીમળી
 સાખી.

ડાક ડમરૂં છે હાથમાં, નંદી ભૂંગ સાથ,
 ખાખ શરીરે ચોળીને, ગેઠા શંભુ નાથ.
 સખીઓ એવા શીવજી ભજવાથી મુખ બહુ થશેરે,
 કાપે કષ્ટ આપણાં વીલોક કેરા નાથ.... હળીમળી
 સાખી.

જહેનો ગરબો શીવનો, ગાયે મન ખુશ થાય,
 રટણ કરે તે નાથનું, નક્કી કરશે સહાય.
 માટે સ્મરણ કરોને સજની ઉમીયા ઇશનુરે,
 સરવે વદો મુખથી શીવનો જય જયકાર.... હળીમળી
 સાખી.

શીખામણની ગરબી.

ઓધવજી સંદેશો કહેજો શ્યામને—એ રાગ.

સહીયર સાચી શીક્ષા મનમાં રાખજો,
ભારે ભવસાગર તરવાને કાજ જો;
લેવા લાલ અનેક ખરા સંસારમાં,
કહું છું હીત કરવાને એક અવાજ જો.... સહીયર. ૧

બાળપણમાં ભણવું ગણવું ભાવથી,
માત-પીતાને ઉપજવી સંતોષ જો,
આજ્ઞા માત પીતાની નહીં ઉલંઘવી,
બાળપણના મેલી સઘળા દોષજો.... સહીયર. ૨

પરણી પીયર ન રહેવા મન કરવું કદી,
સદા કરો નિજ સાસરીયામાં વાસજો,
નિજ સાસુની ઉત્તમ આજ્ઞામાં રહો,
દુઃખ પડે તો ન થાતાં લેશ ઉદાસજો.... સહીયર. ૩

પ્રાણનાથને જન ગમતું કરજો સહુ,
નારીનું છે નિજનો નાથ જો,
દે તે શાણું શીખ જો,
પર લેજો જોડી હાથ જો.... સહીયર. ૪

સાચા ઇશ્વર નિજ નાથ છે,
રાણો પણ પુરે છે શાખજો,
શ્રીકૃષ્ણની સેવા શુભ રીતે કરો,
એ વૌંણ બીજું સરવે કોરી રાખજો.... સહીયર. ૫

શીખામણ સમજીને દેવી પડે,
પણ સાને સમજે જે સમજી નારજો,
કેશવ થોડામાં સઘળું સમજી જજો,
હાથાને શું કહેવું વારંવાર જો.... સહીયર. ૬

માતાપુત્રિ સંવાદ.

એક સદગુણી કુટુંબનું દિગ્દર્શન.

(સાંજના ૩ વાગ્યાનો ટાઇમ છે, માતા પ્રેમકુંવર ઘર કાર્યથી પરવારી પોતાના દીવાનખાનામાં પ્રેમસાગર નામનું કૃષ્ણ ચરિત્રનું પવિત્ર પુસ્તક વાંચવા બેઠેલી છે. બાળુમાં બેચાર પાડોસણો પણ સાંભળવા આવેલી છે, નાનો બાણ હાથમાં ચાપુક લઈ આમ તેમ દોડાદોડી કરી રહ્યા છે, પુત્ર કીસોરદાસ તથા પુત્રી કાન્તા નિશાળે ભણવા ગએલાં છે. કાન્તાની નિશાળમાં આજે માસ્તરને ઘેર ખુશાલીના પ્રસંગથી વહેલી રમ્મ પડી છે તેથી તે આવીને માતા પ્રત્યે કહે છે—

કાન્તા:—આ! મા ! ! ! શાનું પુસ્તક વાંચો છો. વળી અંદર ચિત્રો પણ બહુ સારાં દેખાય છે હો વાર, તેમાં શું શું લખેલું છે તે મને કહોશો કે,

પ્રેમકુંવર:—પુત્રી, આમાં કૃષ્ણ ચરિત્રની વાતો લખેલી છે, પણ તે વાતો સમજવાને હજી તુને વાર છે. જ્યારે તું તારે સાસરે જઈશ ત્યારે આ અને બીજા નીતિનાં પુસ્તકો તું તુને કરીઆવરમાં આપીશ તે તું તારે સાસરે કુરસુદને વખતે જાણ્યતી રહેજે, એટલે તે વખતે તું બધું સમજાણમાં આવશે.

વાર ? આજે વહેલી નિશાળેથી કેમ આવી.

કાન્તા—આજે અમારાં માસ્તરને ત્યાં પુત્ર જન્મ્યાની ખુશ વહેલી આવી છું. વાર પણ આજે જ્ઞાન વર્ધક મંડળ તરફથી કન્યા થી
મેટ
આવી છે તે તમે વાંચી જોઈ કે.

પ્રેમકુંવર—અરે નારે મેંતો હજી જોઈ પણ નથી લાવ જોડ તે

કાન્તા—(ચોપડી ટેબલ ઉપરથી લઈને આપે છે, અને પ્રેમકુંવરવાંચે છે અને કાન્તા નાના બાણને તેડીને પાડોશમાં લીલાવતીને ઘેર જાય છે.)

લીલાવતી—આવો કાન્તાબાઈ કેમ તારી આ શું કરે છે.

કાન્તા—એમાં છે અને આજે ભેટ આવેલી ચોપડી વાંચે છે. અને પાસે મણીકાકા તથા શારદા માશી વીગેરે પણ એસીને સાંભળે છે તમારે ઘેર પણ ચોપડી તો આવી હશે અને તમે વાંચી પણ હશે.

લીલાવતી—હા બેન આવી છે તો ખરી પણ અમે કાંઈ તમારી પેઠે ભણેલા છે તે વાંચીએ અમારા ગામડા ગામમાં નિશાળ ક્યાંથી હોય તે ભણીએ વાર તું કેટલામી ચોપડી ભણે છે તુંને તો હવે અક્ષર ઉકેલતા હશે હો તો રાત્રે મારે ઘેર આવી મને સંભળાવીશને

કાન્તા—ભલે ઘણી ખુશીથી આવીશ હું હજી હમણાજ ત્રીજામાં પાસ થઈ ચોથીમાં પડી છું અને ચોખાને મોટા અક્ષર હોય તો વાંચી શકું છું.

લીલાવતી—તો ઠીક આજે રાત્રે મારે ઘેર જરૂર આવજો એમ કહી કાન્તાના હાથમાં ખામુ ખેડો છે તેના હાથમાં પેડો આપે છે.

કાન્તા—અરે રહેવા દ્યોની ખાંડના હશે તો ઉધરસ થાશે અને મારી બા મને ઠપકો આપશે કે શા માટે પેડો ખવરાવ્યો.

લીલાવતી—ના ખાંડના નથી સાકરના છે અને તે આજેજ મારી માએ દેશમાંથી મારા કાકુ માટે મોકલ્યા છે માટે કાંઈ હરકત નહીં (ખામુ ખુશી થાતો નાચતો કુદતો પેડો ખાય છે.)

કાન્તા—વાર માશી હું જઈ છું હો, ત્યારે રાત્રે જમ્યા પછી હું ચોપડી વાંચવા આવું કે?

લીલાવતી—ભલે આઠ વાગે આવજો હો. અને તારા માસા નવ વાગે આવશે ત્યાંસુધી વાંચીશું (ઠીક છે એમ કહી કાન્તા પોતાને ઘેર જાય છે.)

કાન્તા—(પોતાની માને) કેમ બા ચોપડી વાંચી કે તેમાં ગરબા પણ દેખાય છે તે વાંચ્યા કે.

ત્રેમકુંવર—હા બેન, આ ચોપડી તો માતા અને પુત્રી બંનેને ઘણી ઉપયોગી છે સાસરે જતી પુત્રીને માતા તરફથી શીખામણો આપવાની વાતો લખી છે તે પ્રમાણે દરેક કુટુંબમાં વરતાતું હોય તો આજકાલ ઘણા કુટુંબમાં કલેશ થયા કરે છે. તે થાય નહીં એવી શીખામણો છે પણ આજની લાડમાં ઉછરેલી છોકરીઓ આવી શીખામણો પ્રમાણે વરતે તેવું આ જમાનામાં બનવું કઠણ છે.

કાન્તા—પણ મને ૧૫ મો છોકરીઓનો શું વાંક તમે અમેને જેવી શીખામણો આપો તેવી ચોપડી તો મારી સાથે લઈ જઈશ ને તેમાં લખેલી દરેક વાતો ખુબ ધ્યાને લેજો વરતીશ.

બેન તો તો તારી સાથે તારા માવતરની આગર પણ તારા સાસરામાં વધારનાર ને આ ગરબાઓ છે તે દરેક મોઢે કરવા જેવા છે તે કાલેથી એક એક ગરબો છે હું જુરહેજો.

કાન્તા—ભલે આજ રાત્રે હું લીલાવતી માશીને ઘેર આ ચોપડી વાંચવા જવાની છું તો અમે અને જણીઓ સાથે વાંચીને મોંઢે કરીશું અને મણી કાઢીને ઘેર રવીવારે ગરબાં ગાવાના છે ત્યાં ગવરાવશું પણ ખરજી.

ત્રેમકુંવર—કેમ વળી મણી કાઢીને ઘેર શું છે, કે ગરબા ગવરાવે છે.

મણીકુંવર—રવીવારે મારા મગનની વરસગાંઠ આવવાની છે તેથી ગરબા ગવરાવવાનો વીચાર રાખ્યો છે. તો તમે બધા આવજો હો. ગંગા બેન તમે પણ આવજો,

ત્રેમકુંવર—વાર ખુશીથી આવશુ એવો દીવસ ક્યાંથી કે તમારી સાથે અમે પણ હજારો લઈએ.

કીશોર—(ભણીને આવે છે, અને કપડા કાઢતો કાઢતો કહે છે આજે આ શાની મીટીંગ ભરાણી છે, કાંઈ મીઠું મોઢું થાય તેમ છે તો કહેજો.

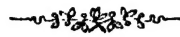
મણીકુંવર--હા, રવીવારે તુને રજા છે. ને તું તથા કાન્તા મારે ઘેર જમવા આવજો હો.

કીશોર--કેમ કાંઈ ઉમણી આપવાના છો શું.

મણીકુંવર--ના ભાઈ મારા મગનની વરસગાંઠ આવે છે તેથી બે સગાને જમવાનું કહેશું તથા રાત્રે ગરબા ગવરાવીશું.

(આટલી વાત ચાલે છે, તેવામાં ઘરમાં પુરૂષ વર્ગ આવે છે એટલે બધા સહ સહને ઘેર જાય છે.)

(સમાપ્ત)

સેક્રેટરી તરફથી સુચના.

પ્રિય ભાઈઓ અને બહેનો, આ સંસારીક ચીત્ર તમારી સામે રજુ કરવાનું કારણ એટલુંજ છે કે આપણી જાતિમાં દરેક કુટુંબ આ સંવાદમાં બતાવેલા કુટુંબ જેવા સદગુણી, બહેલા-બહેનીને સારો ઉપયોગ કરવાવાળા અરસ પરસ રોહ રાખવાવાળા, અને ઘર કંકાસ વીનાના અને તેથીજ લખવામાં આવ્યું છે, તે આ મંડળ તરફથી પ્રથમ આપણી જાતિની બાળાઓ પાસેથી ભરત ગુંથણના નમુનાઓ માંગવામાં આવ્યા હતા, અને તે હાલ મંડળના મંદાનમાં રાખવામાં આવેલા છે. તેવી રીતે આ બીજા પ્રયાસ તરીકે આ નાનું પણ ઉપયોગી પુસ્તક કે જે બેટ તરીકે આપવામાં આવ્યું છે તેની સ્વીકાર કરશે.

વળી જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવા મંડળ તરફથી એક લાંબી, જે તેમાં સ્ત્રી ઉપયોગી ઘણાં પુસ્તકો રાખવામાં આવ્યા છે તે દરેક પૂ. લેશે. ઉપરાંત આશા રાખીએ છીએ કે આવતા વર્ષે કન્યા કેળવ. નિધય રજુ કરવા ઇશ્વર અમેને સહાયતા આપો.

તા. ૬. જે કોઈ પણ ગૃહસ્થને મંડળ તરફથી નીકળતા આવા ઉપ-પુસ્તકો પ્રગટ કરવામાં મદદ કરવી હોય તેણે કૃપા કરી સેક્રેટરીઓ ઉપર મોકલી આપવી.

ઓમ શાંતિ શાંતિ !! શાંતિ !!!

રચનાર,
(જો. ન.)

સદગુણો ' ગૃહણી ' ને માટે ગૃહકાર્યમાં વરતવાના નિયમો.

- (૧) સવારમાં સર્વે વડીલોની પહેલાં ઊઠવું.
- (૨) પતિ નાહીને તૈયાર થાય તે પહેલાં સેવા-પુજાની સામગ્રી તૈયાર કરવી.
- (૩) પતિને પોતાને ધંધે જવાના ટાઈમસર સુંદર રસોઈ તૈયાર કરી પૂર્ણ-પ્રેમથી જમાડવા તથા અતિથિ સત્કાર કરવો.
- (૪) પછી કુટુંબીક વર્ગને જમાડી પોતે જમવું.
- (૫) ૧૨ વાગ્યાથી ૪ વાગ્યા સુધીનો વખત ભરત-ગુંથણ તથા નીતિનાં પુસ્તકો વાંચવામાં પસાર કરવો.
- (૬) રાત્રીનાં ૮ વાગ્યા પછી પુરસદને વખતે પાછુ દરેક પ્રકારનું ગૃહકાર્ય કરવામાં ચિત્ત રાખવું.
- (૭) રાત્રીના ૧૦ વાગે પતી સેવા તથા વડીલો સ.
- (૮) હમેશાં શાન્ત સ્વભાવ રહેલું ભરેલી લાગણી તથા વિનય સને કોઈ દીવસ ઘરમાં પ્રવેશ કરવા દેવો નહીં.
- (૯) વડીલોની મર્યાદા માન સહીત જાળવવી.
- (૧૦) જરૂરી કામ સિવાય ઘર-બહાર જવાની ટવ રાખવી નહીં.

(ઉપરના નિયમોને અનુસરીને વરતનાર કુટુંબ આ સંસારમાંજ ' સ્વર્ગનાં સુખો ' પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

સર્વે જ્ઞાતિ બંધુ અને બહેનોને અગત્યની સુચના.

પોતાની પુત્રીને ભવિષ્યનો સફળુણી માતા બનાવવાને માટે
કેળવણીની ખાસ જરૂર છે અને તેથી સ્કુલ કેળવણી સાથે
ગૃહ કેળવણી પણ તેમની માતાએ આપવી.

(સતી માતા અનસુયામાં કહ્યું છે કે)

હોય જો માતાઓ ગુણુવાન,
ઉચ્છેરે રૂડી રીતે સંતાન,
કરાવે પાપ સુધારસ પાન,
દેશને કરવા આ બા દા ન.

(અનસુયા)

અં
જા દેશાવરોમાં મંડલતરફથી ભેટ આપવામાં
આઈઓને પાછતરફી બીજી નક્કો બેઠતી
સે શીલક હશે ત્યાં મુધી દર ચાર આનાની કીંમતે
સેક્ટરી પાસેથી મલી શકશે.

લી. સેવકો,

વલ્લભદાસ જમનાદાસ-ઉત્પાદક. હરજીવનદાસ હીરજી } સેક્ટરીઓ.
ગોકલદાસ લીલાધર-પ્રચુબ. જમનાદાસ ધારશી }

શ્રી વી. સો. જા. વ. મં. મુંબઈ.

